

Ole Vig Jensen (RV):

Der er efterhånden taget tilløb adskillige gange til at få ændret styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner, uden at det er lykkedes endnu, og efter at vi har hørt de to regeringspartiers repræsentanter og ministeren her i dag, tyder meget på, at det heller ikke vil lykkes denne gang. Det skyldes nok ikke blot, at det indgår i regeringsaftalen, at man ikke skal gøre noget ved det, det har også andre grunde, som er forholdsvis indlysende, hvis man, som jeg nu har haft lejlighed til, har læst debatten, sidste gang spørgsmålet var fremme her i tinget. Det er der vel ingen grund til at fordybe sig yderligere i.

Vi har i øvrigt fra radikal side indtaget det standpunkt ved en række af disse behandlinger, at vi har sagt, som ministeren i øvrigt også sagde: vi må drage de nødvendige erfaringer med den styrelseslov, der blev gennemført omkring 1970, og det må ske i nogenlunde ro og under ordnede forhold.

Alligevel må vi nok erkende, at der er områder, hvor det kunne være ønskeligt at få foretaget justeringer af den gældende styrelseslov, og jeg skal da også opfordre til, at man i udvalgsarbejdet – hvor vi jo ikke i øjeblikket har nogen muligheder for at gøre os gældende, i hvert fald ikke direkte – selv om der ikke er megen udsigt til, at lovforslagene bliver gennemført, får drøftet en række af de problemer igennem, der knytter sig til de områder, hvor man ved der er problemer, og hvor der bør ske ændringer.

Jeg kan nævne problemerne omkring ansættelseskompetencen, hvor forslaget fra de tre partier opererer med, at ansættelseskompetencen skal overflyttes til lærerne eller i hvert fald til organer med et lærerflertal. Det er der vel med de erfaringer, vi har gjort, måske ikke alle steder, men ved en række uddannelsesinstitutioner, god grund til at overveje. Det er vel også rimeligt at overveje de centrale studienævns bortfald, ligesom vi synes, at det, hvad angår valgreglerne, er absolut påkrævet at få ændret forholdene. På disse punkter kan vi sige, at det, der er indbygget i dette forslag, har vi megen sympati for fra det radikale venstres side.

Men i det foreliggende lovforslag er der også klare centraliseringsbestræbelser, som vi ikke bare er betænkelige ved, men også modstandere af. Jeg vil godt sige på nuværende

tidspunkt, at det gælder bl. a. den meget kraftige styrkelse, der er af budget- og forretningsudvalgene og af de bestyrelsesråd, der skal nedsættes ved institutrådene. Vi er ikke sikre på, at det er nogen god løsning at gøre det på den måde, selv om vi godt ved, at der også knytter sig en række problemer til de meget store, de meget talstærke, organer, som skal kunne fungere og handle. Vi ved, at der er institutråd, der har helt op til 70 medlemmer, og alle kan næsten på forhånd forstå, at det ikke er et særlig handledygtigt forum at træffe beslutninger i. At man for sådanne store institutter skulle gå ned og have et bestyrelsesråd, der kun skal bestå af, hvis jeg husker ret, 6 medlemmer, er til gengæld også betænkeligt, synes jeg, fordi et så lille antal medlemmer vel ikke er i stand til forsvarligt at disponere på de mange felter, som knytter sig til netop de store institutter. Jeg mener, man måske dér burde overveje i stedet at nedsætte antallet af medlemmer i institutrådene fremfor at gøre det på den måde, at man kraftigt styrker et så lille organ, som et bestyrelsesråd her er.

Hvis det skal gøres forholdsvis kort – og det er der jo lagt op til, kan jeg høre – så synes jeg, der er god grund til i udvalget at se nærmere på nogle af disse ting, og det skal jeg da fra radikal side opfordre udvalget til at gøre. Skal vi på et senere tidspunkt medvirke til at gennemføre ændringer på styrelseslovsområdet, vil vi naturligvis også gerne have indflydelse på det, og det må vi så finde andre muligheder for.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er medforslagsstiller til det her fremsatte lovforslag, og dermed har vi givet udtryk for, at vi ikke mener, den nugældende styrelseslov fungerer tilfredsstillende.

Det var fornøjeligt at høre, hvordan hr. Ole Vig Jensen nu også klart erkendte, at der var nogle problemer, vi skulle tage fat på.

Da lovforslaget er en genfremsættelse af et lovforslag fra sidste folketingssamling, er indholdet jo ikke nyt for tingets medlemmer, og jeg skal kun fremkomme med ganske få bemærkninger til selve lovforslaget. Men det kan måske være rimeligt at minde om, at kristeligt folkeparti allerede i efteråret 1974 sammen med centrum-demokraterne fremsat-